

Sygn. akt: I C 82/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Wierzba-Golicka
Protokolant:	sekretarka Joanna Kempa

po rozpoznaniu w dniu 25 sierpnia 2016 r. w Ostrzeszowie, na rozprawie
sprawy z powództwa(...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego
przeciwko K. H.

roszczenia z umów bankowych innych

oddala powództwo.

/-/ SSR Małgorzata Wierzba – Golicka

Sygn. akt I C 82/16

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego z dnia 25 sierpnia 2016r.

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wniósł pozew przeciwko K. H. domagając się zasądzenia od pozwanej na jego rzecz kwoty 16251,79 złotych wraz z odsetkami oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu podniósł, że pozwana nie uregulowała zobowiązań wynikających z zawartej przez nią z (...) Bankiem S.A. umowy bankowej. Powód nabył przedmiotową wierzytelność na podstawie umowy przelewu wierzytelności.

Pozwana K. H., pomimo prawidłowego wezwania, nie stawiała się na rozprawę, nie złożyła odpowiedzi na pozew ani żadnych wyjaśnień w sprawie.

Sąd zważył, co następuje

Zgodnie z art. 339 § 1 kpc jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, § 2 wymienionego przepisu stanowi, iż w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy w świetle przepisów obowiązującego prawa materialnego, twierdzenia powoda uzasadniają uwzględnienie żądań pozwu, w zakresie tym bowiem nie obowiązuje domniemanie z art. 339 § 2 kpc, negatywny zaś wynik takich rozważań powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 1972r. w sprawie III CRN 30/72). Sąd ma także każdorazowo obowiązek krytycznego ustosunkowania się do twierdzeń powoda z punktu widzenia ich ewentualnej zgodności z rzeczywistym stanem faktycznym (viede: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 1998r. w sprawie I CKU 85/98).

Jedynym przedłożonym przez powoda dowodem mającym potwierdzić istnienie zobowiązania pozwanej był wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 30 listopada 2015r. (k. 12). Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu inwestycyjnego po zmianie art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004r. o funduszach inwestycyjnych nie ma mocy dowodowej dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym. Należy go więc traktować jako sporządzony przez powoda dokument prywatny.

W sytuacji, gdy jedynym dowodem na istnienie zobowiązania pozwanej jest dokument prywatny sporządzony przez powoda Sąd nie może bezkrytycznie przyjąć jego twierdzeń, tym bardziej, że to na powodzie zgodnie z art. 6 kc spoczywa ciężar udowodnienia faktów, z których wywodzi skutki prawne. Dlatego też wobec powstałych wątpliwości co do okoliczności faktycznych powództwo podlegało oddaleniu. Należy również wskazać, iż Sąd nie badał skuteczności cesji, na którą powoływał się powód, gdyż wobec nieudowodnienia istnienia zobowiązania pierwotnego nie miało to wpływu na treść rozstrzygnięcia.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji wyroku zaocznego.

/-/ M. G.